



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 409/2023-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu Mestského súdu Košice č. k. K2-5PP 91/2019 z 28. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Ústavnému súdu bola 4. júla 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorú podal proti uzneseniu Mestského súdu Košice (ďalej len „mestský súd“) č. k. K2-5PP 91/2019 z 28. júna 2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Mestský súd napadnutým uznesením podľa § 68 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) vyslovil, že sa sťažovateľ v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia určenej uznesením Okresného súdu Košice II č. k. 5 PP 91/2019 z 27. januára 2020 v trvaní 4 rokov neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 dní uloženého vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3 T 99/2014 rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 4 To 88/2014 z 21. januára 2015 za zločin podľa § 147 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 8 rokov a trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 0 T 38/2013 z 3. mája 2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 0 T 38/2013 z 26. marca 2015 za prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v trvaní 12 mesiacov vykoná.

3. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti, resp. v podaní adresovanom ústavnému súdu žiada o preskúmanie napadnutého uznesenia mestského súdu a jeho zrušenie ako nezákonného, a to z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu. Sťažovateľ nezákonnosť napadnutého uznesenia mestského súdu odvodzuje aj od porušenia základného práva na obhajobu,

ktorého porušenie spočívalo v nerešpektovaní § 37 ods. 1 písm. a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) v spojení aj s § 40 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého má nárok na povinnú obhajobu, a teda aj na ustanovenie obhajcu „*ex offio*“, čo však mestský súd v predmetnom konaní nerešpektoval. Podľa sťažovateľa mestský súd jeho žiadosť o ustanovenie obhajcu zamietol s odôvodnením, že na jeho ustanovenie nemá právny nárok, čím tak hrubo porušil ústavné právo sťažovateľa na spravodlivý proces a právo na obhajobu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení so základným právom na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým uznesením mestského súdu, ktorý postupom podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona rozhodol o neosvedčení sa sťažovateľa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia určenej uznesením Okresného súdu Košice II č. k. 5 PP 91/2019 z 27. januára 2020 v trvaní 4 rokov a o výkone zvyšku trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 dní uloženého sťažovateľovi vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3 T 99/2014 rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 4 To 88/2014 z 21. januára 2015 za zločin podľa § 147 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 8 rokov, ako aj trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov uloženého sťažovateľovi trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 0 T 38/2013 z 3. mája 2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 0 T 38/2013 z 26. marca 2015 za prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

6. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej

moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje.

9. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti a zákonnej úpravy je zrejmé, že proti napadnutému uzneseniu mestského súdu bol prípustný riadny opravný prostriedok, a to sťažnosť podľa § 185 a nasl. Trestného poriadku, čo podľa informácie z mestského súdu sťažovateľ aj využil, avšak neuviedol v podanej ústavnej sťažnosti. Z uvedeného dôvodu bude o námietkach sťažovateľa v sťažnostnom konaní vedenom podľa Trestného poriadku rozhodovať Krajský súd v Košiciach, preto ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. augusta 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu